

शबद हजारे

माझ महला ੫ ਚਤੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥
ਬਲਿਪ ਕਰੇ ਚਾਤਰਕਿ ਕੀ ਨਹਿਆਈ ॥
ਤਰਖਿਆ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਨਿ ਆਵੈ ਬਨਿ ਦਰਸਨ ਸਾਂਤ ਪਾਇਆ ਜੀਤ
॥੧॥

ਹਤ ਘੋਲੀ ਜੀਤ ਘੋਲਘਿਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸਾਂਤ ਪਾਇਆ ਜੀਤ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥

ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਤ ਸਹਜ ਧੁਨਬਾਣੀ ॥

ਚਰ੍ਹਿ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਗਿਪਾਣੀ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤ੍ਰਾਂ ਵਸ਼ਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਤ ॥੨॥

ਹਤ ਘੋਲੀ ਹਤ ਘੋਲਘਿਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਤ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥

ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਲਿਤੇ ਤਾ ਕਲਜਿਗੁ ਹੋਤਾ ॥

ਛੁਣਕਿਦਮਿਲੀਏ ਪ੍ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਭਗਵਂਤਾ ॥

ਮੋਹਾਰੈਣਾ ਨਿ ਵਹਿਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਨਿ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਤ

॥३॥

हउ घोली जीउ घोलघुमाई तसि सचे गुर दरबारे जीउ ॥१॥

रहाउ ॥

भागु होआ गुरसिंतु मलिइआ ॥

प्रभु अबनिसी घर महपिइआ ॥

सेव करी पलु चसा न वछिड़ा जन नानक दास तुमारे जीउ ॥४॥

हउ घोली जीउ घोलघुमाई जन नानक दास तुमारे जीउ ॥

रहाउ ॥१॥८॥

धनासरी महला ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਤੁਪਦੇ

੧੯੮ ਸਤਨਿਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਿਭਉ ਨਿਰਿਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤੀ

ਅਜੂਨੀ ਸੈਭਂ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੀउ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਤਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

ਦੂਖ ਵਸਿਅਣੁ ਸੇਵਐਅ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥

ਸਾਹਬਿ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਦਨੁ ਸਾਹਬਿ ਸੇਵੀਏ ਅੰਤਿ ਛਿਡਾਏ ਸੋਝ ॥

ਸੁਣ ਸਿਉਣ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਤਿਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥

ਦਿਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਤਿਰਾ ॥

ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਤ ॥੧॥

ਰਹਾਤ ॥

ਸਰਬਂ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਤ ਨਦਰਕਿਰੇ ॥੩॥

ਤੁਧੁ ਬਾੜ੍ਹੁ ਪਾਇਅਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥

ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹ ਜਿਤ੍ਤਿ ਨਾਮਤਿਰੇ ਲਾਗ ਰਿਹਾਂ ॥

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਾਂਚ੍ਹੁ ਆਗੈ ਪਾਇਅਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥

ਰਹਾਤ ॥

ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਕਰੁ ਨ ਜਾਚੰਤ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਦਿ ਬਦਿ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥

ਸਾਹਿਬਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਟਿਹੁ ਬਦਿ ਬਦਿ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥

ਰਹਾਤ ॥੪॥੧॥

ਤਲਿੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

੧੯੮ ਸਤਗਿਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਾਇਅਰੇ ਲੀਤਡਾ ਲਬਰਿੰਗਾਏ ॥
 ਮੇਰੈ ਕਂਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲਡਾ ਪਾਇਅਰੇ ਕਤਿ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥

ਹੁਂਤ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਤ ਮਹਿਰਵਾਨਾ ਹੁਂਤ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਤ ॥
 ਹੁਂਤ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਤ ਤਨਿ ਕੈ ਲੈਨਜਿੋ ਤੇਰਾ ਨਾਤ ॥
 ਲੈਨਜਿੋ ਤੇਰਾ ਨਾਤ ਤਨਿ ਕੈ ਹੁਂਤ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਤ ॥੧॥

ਰਹਾਤ ॥

ਕਾਇਆ ਰੰਡਣਜੇ ਥੀਏ ਪਾਇਅਰੇ ਪਾਈਏ ਨਾਤ ਮਜੀਠ ॥
 ਰੰਡਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਡੈ ਸਾਹਬਿ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥

ਜਨਿ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤਡੇ ਪਾਇਅਰੇ ਕਂਤੁ ਤਨਿ ਕੈ ਪਾਸਾਂ॥
 ਧੂੜਤਿਨਿਆ ਕੀ ਜੇ ਮਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾਂ॥੩॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਕਿਰੇਝ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਾ ਕੇਂਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਝ ॥੪॥੧॥੩॥

ਤਲਿੰਗ ਮ:੧ ॥

ਇਆਨਡੀਏ ਮਾਨਡਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਹੀ॥
 ਆਪਨਡੈ ਘਰਹਿਰਿੰਗੇ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਹੀ॥
 ਸਹੁ ਨੇਡੈ ਧਨ ਕਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਾਇਆ ਫੂਫੇਹਹੀ॥

भै कीआ देहसिलाईआ नैणी भाव का करसीगारो ॥
 ता सोहागणजाणीऐ लागी जा सहु धरे पआरो ॥१॥
 इआणी बाली कआ करे जा धन कंत न भावै ॥
 करण पलाह करे बहुतेरे सा धन महलु न पावै ॥
 वणु करमा कछु पाईऐ नाही जे बहुतेरा धावै ॥
 लब लोभ अहंकार की माती माइआ माहसिमाणी ॥
 इनी बाती सहु पाईऐ नाही भई कामण्डिआणी ॥२॥
 जाइ पुछहु सोहागणी वाहै कनी बाती सहु पाईऐ ॥
 जो कछु करे सो भला करभानीऐ हकिमतहुकमु चुकाईऐ ॥
 जा कै प्रेमपिदारथु पाईऐ तउ चरणी चतु लाईऐ ॥
 सहु कहै सो कीजै तनु मनो दीजै ऐसा परमलु लाईऐ ॥
 एव कहहसोहागणी भैणे इनी बाती सहु पाईऐ ॥३॥
 आपु गवाईऐ ता सहु पाईऐ अउरु कैसी चतुराई ॥
 सहु नदरकिरदिखै सो दनु लेखै कामणनिउ नधिपाई ॥
 आपणे कंत पआरी सा सोहागणनिनक सा सभराई ॥
 ऐसै रंगरिती सहज की माती अहनिसिभाइ समाणी ॥
 सुंदरसिइ सरूप बचिखणकिहीऐ सा सआणी ॥४॥२॥४॥

ਸ੍ਰੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਤਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥
 ਕਤਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਦਿੰਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥
 ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਤ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
 ਤੁਂ ਜਲਥਿਲਭਿਮੀਅਲਭਿਰਪੁਰਲੀਣਾ ਤੁਂ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ
 ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਤਿੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥
 ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਾਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ ਬਧਿਚਤਿੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥
 ਆਪੇ ਕਂਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥
 ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਕੂੜੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥
 ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਾ ਪਿਰਦੇਸੀ ਖਨਿ ਆਵੈ ਤਲਿ ਜਾਵੈ ॥
 ਤਾ ਕੀ ਸਾਂਗਤਾ ਨਿਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਤਿ ਕਰਮ੍ਬੁਡਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥
 ੧੬ੰ ਸਤਨਿਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਰਿਮਤ ਨਰਿਕੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਾ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਮਂ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਰਾਗੁ ਬਲਿਅਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਤੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

तू सुलतानु कहा हउ मीआ तेरी कवन वडाई ॥
 जो तू देहसु कहा सुआमी मै मूरख कहणु न जाई ॥१॥
 तेरे गुण गावा देहबिझाई ॥
 जैसे सच महरिहउ रजाई ॥२॥
 रहाउ ॥

जो कछि होआ सभु कछि तुझ ते तेरी सभ असनाई ॥
 तेरा अंतु न जाणा मेरे साहबि मै अंधुले कआ चतुराई ॥२॥
 कआ हउ कथी कथे कथदिखा मै अकथु न कथना जाई ॥
 जो तुधु भावै सोई आखा तलि तेरी वडआई ॥३॥
 एते कूकर हउ बेगाना भउका इसु तन ताई ॥
 भगतहीणु नानकु जे होइगा ता खसमै नाउ न जाई ॥४॥१॥

बलिवलु महला ੧ ॥
 मनु मंदरु तनु वेस कलंदरु घट ही तीरथनिवा ॥
 एकु सबदु मेरै प्रानबिसतु है बाहुड़जिनमनि आवा ॥१॥
 मनु बेधआ दइआल सेती मेरी माई ॥
 कउणु जाणै पीर पराई ॥

ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਤਿ ਪਰਾਈ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਤਿ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥

ਜਲਥਿਲਮਿਹੀਅਲਭਿਰਪੁਰਲੀਣਾ ਘਟਘਿਟਜਿੋਤਤ੍ਰਿਮ੍ਹਾਰੀ
॥੨॥

ਸਖਿ ਮਤਸਿਭ ਬੁਧਤ੍ਰਿਮ੍ਹਾਰੀ ਮੰਦਰਿ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥

ਤੁੜ ਬਨਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਬਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਤਿ ਤੇਰੇ ॥੩॥

ਜੀਅ ਜਾਂਤ ਸਭਸਿਰਣਤ੍ਰਿਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਬ ਚਤਿ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥